

Q. F. S. F. Q.

DISSERTATIO GRADUALIS,
LUNULAS
 QUASDAM
 CIRCULARES QUADRABILES
 EXHIBENS,

QUAM,

Consensu Ampliss. Fac. Philos. in Reg. Acad. Aboënsi;

PRÆSIDE

**MARTINO JOHANNE
 WALLENIO,**

MATHEM. PROFESS. REG. & ORDIN.

FAC. PHIL. h. t. DECANO,

Publico examini submittit

DANIEL WIJNQUIST,

WIBURGENSIS.

In Audit. Maj. d. XXIII. Junii Anni MDCCCLXVI.

H. A. M. S.

ABOÆ,

Impressit JOH. CHRISTOPH. FRENCKELL.

ГЛАВА
САДИЛ
ГРИГОРІЯ
ЗМІННОЕ ОМІТЯННЯ
УКРЕПЛЕНО
ДИНЕР ВІНГІСТ

ВОЗМОЖНОСТЬ

Lunula sensu generalissimo denotare potest figuram, duabus lineis curvis, in superficie quacunque descriptis & sibi occurrentibus, terminatam; atque, pro diversa hujus superficie indole, vel *plana*, vel *sphaerica* (a) &c. vocari (b).

(a) Quadraturam quarundam *Lunularum Sphericarum* proposuit LEIBNITIUS in Actis Erud. Lips. A. 1692. p. 277.

(b) Eatenus quoque superficies *Ungularum curvatas*, ad classem *Lunularum* referre licet.

§. II.

Pro varia curvarum (§. I.) natura, *Lunulae planae* varias iterum sortiuntur denominations (c). Non autem nisi *Lunulae circulares nostrae* nunc erunt considerationis.

(c) *Lunule Elliptica quadrabiles exhibentur in Kongl. Vet. Acad. Handl.* 1757. p. 218. seqq. *Lunularum Cyclo-paraboliticarum* i. e. arcu circulari & arcu parabolæ contentarum, mentionem fecit WOLFIUS in *Att. Erud. Lips.* 1715. p. 213. 217.

§. III.

Lunula Circularis (*) nobis est Spatium ACBD duobus arcibus circularibus, convexo ACB & concavo (d) ADB, in plano communis descriptis atque se mutuo secantibus (e) comprehensum. Vocari etiam a nonnullis interdum solet *Meniscus*.

(*) Teste KRAFFT (in *Instit. Geom. Sublimior.* T. I. §. 165.) theoriam Lunularum generalem & elegantem dedit quoniam in Exercitationibus Mathematicis, Venetiis A. 1724 editis, atque, inter alia, methodum determinandi omnes innumeras Lunulas quadrabiles proposuit DAN. BERNOULLI. Ratio generalis id præstandi continetur quoque in §§. 1-7, 21. dissertationis cuiusdam (vid. *Comment. Petrop.* T. IX. p. 207. seqq.) L. EULERI occupati in solvendo Problemate quoniam Geometrico circa Lunulas a circulis formatas, cuius particularem solutionem antea dederat modo nominatus BERNOULLI.

(d) Altero scil. convexitatem, altero concavitatem, extorsum vertente; neque enim, quod sciām, figura utrinque convexa, sensu maxime proprio Lunula dici s̄evit; ut taceam nondum adparuisse quadraturam ullius spatiū ex duobus segmentis circularibus conflati.

(e) His omnibus opus est determinationibus junctim sumendis, ut hæc Lunula & plana esse intelligatur, & cum a circulo integro tum a spatio quovis annulari discernatur. Et quamvis viderimus etiam Lunulae nomine nonnunquam (ut in *Att. Erud. Lips.* 1709, p. 81, & KRAFFT, *Instit. Geom. Sublim.*

lim. T. I. §. 181.) venire spatium, inter peripherias integras duorum circulorum, quarum altera alteram intus tangit, interjectum: in definita tamen vocis acceptio nunc manebimus. Cæterum quæ in §§. 4 - 9. de his Lunulis dicentur, eorum vel omni vel plenaria demonstratione supercedemus; quia partim persicile ex primis Geometriæ elementis fluunt, partim ad caput tractationis nostræ haud pertinent.

§. IV.

Sunto (*f*) E, F (Fig. 1. 3. 4. 5. 6.) centra circulorum ACB, ADB, respectiue: recta linea FEDC per hæc centra transiens *Axis Lunulae* merito dicitur; quippe quæ bifariam, in partes scil. æquales, similes & utrinque similiter positas dividit Lunulam ipsam ejusque arcus, immo totam figuram, ut angulos AEB, AFB, qui *anguli convexitatis & concavitatis* dicentur (*g*); Sectores AEBCA, AFBDA; Segmenta ABDA, ABCA; chordam denique circulis communem videlicet rectam AB seu *Basin Lunulae*, atque huic perpendicularis est. Spatium igitur mixtilineum ACD vel BCD *Semilunula* vocari poterit.

(*f*) Vid. EUCL. Elem. Lib. III. Prop. 5. (*g*) Ut &, alio quidem respectu, *anguli Sectorum* EUCL. Elem. VI. 33. Cæterum fieri potest ut horum angulorum vel alteruter vel uteaque duos rectos superet, qualis quidem *gibbus* seu *convexus* passim dicitur (Gallice *Angle rentrant*). Semisses autem eorum AEC, AFC non possunt non singulæ esse duabus rectis minores, seu anguli sensu maxime proprio; quales specifico nomine *concavi* (*Angles saillans*) nonnunquam vocantur.

§. V.

Angulus curvilineus CAD (vel CBD), qui *angulus Lunulae* vocari poterit, æqualis censendus est angulo rectilineo EAF quem efficiunt radii EA, FA circulorum ad alterutrum intersectionis (§. 3.) punctum A ducti (b).

(b) Confr. EUCL. Elem. Libr. III. Prop. 16.

§. VI.

Arcus Lunulae integræ non possunt non & *integrales* esse & *dissimiles*. Scilicet arcus convexus & longitudine major erit *concavo*; & majorem ad totam circuli peripheriam habebit proportionem, seu (§. 4) *angulus convexitatis major* erit *angulo concavitatis* (i); & (k) semidifferentia eorum ipse *angulus Lunulae* (§. 5.). Dissimiles ergo etiam erunt Seccatores EACB & FADB horumque dimidii EAC & FAD.

(i) Scilicet dum centris E, F per A describuntur intra angulum AFE vel AEC arcus circulares AC, AD: erit (EUCLID. Elem. III. 7.) FA vel FD \angle FC; unde patet istorum arcuum adeoque & (§. 4.) integrorum Lunulae arcuum priorem fote extorsum convexum, posteriorem concavum. At ibi ad centrum insistit externus Trianguli AEF angulus AEC, huic interius AFE. Ergo &c. EUCL. Elem. I. 16, VI. 33. Cor. I. (k) EUCL. Elem. I. 32.

§. VII.

Si radius concavitatis fuerit major (minor) radio convexitatis; erit maxima Lunulae latitudo CD, quæ

hæz simpliciter *Latitudo Lunule* dicatur, æqualis distantiaæ centrorum EF, demtâ (additâ) radiorum differentiæ. Vel generatim $CD = EF + EA - FA$, i.e. prodibit latitudo Lunulæ, si distantiaæ centrorum adjiciatur radius convexitatis & subtrahatur radius concavitatis.

§. VIII.

Quod si ambo radii fuerint æquales, quo in casu *Lunula Äquicurva* vocari posset: erit *latitudo eius* (§. 7.) æqualis *distantiae centrorum*, & summa arcuum, seu *perimeter Lunulae*, toti *peripheriae circuli*; adeo ut alter alterius sit supplementum ad totam peripheriam; *convexus* quidem semicirculo major, *concavus* semicirculo minor (l).

(l) Confr. §. 6.

§. IX.

Duo circuli integri sement secando duas efficiunt *Lunulas oppositas*; quibus ergo communia sunt arcum centra, axis, basis & æquales anguli (§. 5.). At arcus convexus alterius est suplementum arcus concavi alterius ad totam circumferentiam, & semisumma latitudinum (§. 7.) æqualis distantiaæ centrorum; suntque hæ Lunulæ & inæquales & dissimiles, nisi (§. 8.) æquicurvæ fuerint.

§. X.

Si æquales construi possint Sectores circulares EAC, FAD; sequitur, utrinque aut (Fig. I. 3. 4.)

ablato communi, aut (Fig. 5.) addito, si quod Sectores illos & axem interjacet, spatio mixtilineo EAD, aut denique, si res tulerit, facta tum subtractione, tum additione, fore Semilunulam $ACD =$ Triangulo rectilineo EAF; adeoque dabitur perfecta Quadratura hujus ipsius Lunulae. Non posse igitur uillam Lunulam æquicurvam (§. 8.) hoc quidem pacto quadrari, patet, §. 6.

§. XI.

Dato radio, Sectores circulares sunt (*m*) ut anguli ipsorum; dato autem angulo, ut quadrata radiorum (*n*); quare neutro dato, seu generatim erunt ut anguli & quadrata radiorum conjunctim, i. e. Sectores EAC & FAD in ratione composita ang. AEC \propto AE^2 : ang. AFC \propto AF^2 .

(*m*) EUCL. Elem. L. VI. Prop. 33, Cor. 1. (*n*) Cfr. EUCL. Elem. L. XII. Prop. 2.

§. XII.

Ad obtinendam igitur (§. 10.) *æqualitatem* Sectorum circularium dissimilium (§. 6.) efficiendum est ut (§. 11.) anguli eorum sint in *ratione duplicata inversa* radiorum. Sic æquates tum demum erunt Sectores EAC & FAD si ang. AEC: ang. AFC :: AF^2 : AE^2 , scilicet anguli convexitatis & concavitatis inverse ut quadrata ex radiis Sectorum.

Schol. Sunt vero tunc etiam Arcus AC & AD, seu ACB & ADB, *inverse* ut radii eorum AE, AF. Sunt enim semper Sectio-

(8) z (8)

Sectores in ratione composita radiorum atque arcuum. Cfr.
ARCHIMED. de Circulo & adscr.

§. XIII.

Data ergo seu assumta ratione aliqua angulorum convexitatis & concavitatis (§. 4.) quæ ratio sit $= m:n$ & quidem (§. 6.) $m > n$: eoredit negotium ut (§. 12.) constituantur Triangulum rectilineum AEF , cuius angulus externus AEC sit ad oppositum internum AFE ut $m:n$, simulque quadrata laterum istis angulis oppositorum $AFq:AEq$ in eadem ratione $m:n$, vel latera ipsa $AF:AE::\sqrt{m}:\sqrt{n}::m:$
 $\sqrt{mn}:\sqrt{mn}:n$. Vel quod eodem recidit (o); inversum est specie Triangulum AEP , in quo sint duo anguli interni $EAP:AFE::m-n:n$ atque lata primo nominatum angulum EAP comprehendentia $AF:AE::\sqrt{m}:\sqrt{n}$. Sic obtinebitur Lunula perfecte quadrabilis, cuius quidem angulus (§§. 5.6.) sit ad semissem anguli concavitatis ut $m-n:n$.

(o) EUCL. Elem. L. V. 17. I. 32.

Schol. Brevitati studentes, ejusmodi tantum, quæ rectâ & circulo absolvî possunt, ideoque præcipuo quodam jure Geometricæ vocari merentur, constructiones communiscemur; seu eas tantum Lunulas quadrabiles describendi rationem trademus, quarum delineatio non plura quam Euclidea ista supponit Postulata. Considerabimus scilicet potissimum & speciarim quinque hos casus ubi $m:n = 2:1, 3:1, 3:2,$
 $5:1, 5:3$. Neque enim pauciores (*) neque, puto, plures Lunulæ quadrabiles construi regulâ & circinè possunt. Utrum vero eas omnes sigillatim pertractaverit vel BERNOUL-

LI (§. 3. not. *) vel alias quispiam? nobis haud innotuit. Cæterum quamvis data ratione $m:n$, non amplius, si quidem scopo proposito (§. 10.) satisfieri debet, arbitraria sed omnimode determinata sit ratio $AE:AE$: constructiones tamen Trianguli nostri AEF proponemus generaliores, assumendo primum rationem $AE:AE$ laterum quamcunque, & a ratione $m:n$ haud pendentem. Demonstrationes autem syntheticas, ex Analysis nostris Geometricis haud difficulter concinnandas, ut & diversas constructionum modificationes, brevitas studio omittemus.

(*) Id tamen fatis diserte adferit KRAFFT (Geomet. Subl. T. I. §. 167.) his verbis: Plures (duabus illis prioribus, quas consideraverat) ejusmodi Lunulae inveniri possunt, si assumantur rationes aliae (quam 2:1 & 3:1.) numeris expressæ; sed aequationes prodeunt sic ad NB, altiores etiam per se tuæ dimensiones assurgentæ, atque adeo minus concinnæ. Quam minus recte vel adposite hæc dixerit, judicari poterit ex sequentibus nostris §§. 20, 22, 24, 27.

CASUS I. Fig. I.

§. XIV. Si ponatur (§. 13.) $m:n::2:1$. erit ang. EAF = AFE; adeoque Triangulum AEF æquicrurum. Et quemadmodum generatim constructu facillimum est Triangulum æquicrurum, data ratione baseos AF & cruris AE vel EF: sic & speciatim dum rationem AF : AE oportet esse subduplicatam ipsius ($m:n=$) 2:1. Scilicet (§. 12. 13.) $AF^2=2AE^2$ = (ob AE = EF) AE^2+EF^2 ; ergo (p) ang. AEF rectus. Fiat ergo rectæ AE, magnitudinis datae vel arbitrariæ, perpendicularis & æqualis EF; tum centris E & F de-

describendi per A seu intervallis EA & FA, arcus circulares (*) ACB & ADB comprehendent Lunulam quadrabilem simplicissimam & maxime concinnam ACBDA, quæ, ab inventore, HIPPOCRATIS cognominatur, & quidem speciam Lunula Quadrantalis. Est nimis arcus convexus ACB Semicirculus, concavus ADB Quadrans circuli, Lunula ipsa = Triangulo AFB = AEQ.

Coroll. Posito radio convexitatis AE = 1: erit radius concavitatis AF = $\sqrt{2}$, Distancia centrorum EF = 1, Basis Lunule AB = 2, Latitudo CD = $2 - \sqrt{2}$ (§. 7.).

(p) EUCL. Elem. Lib. I. prop. 48.

(*) Ita scilicet, ut arcus uterque & punctum F cadant ad oppositas rectæ AB partes; quod etiam ubique in sequentibus circa constructiones cæterarum Lunularum est intelligendum, ne confundatur Lunula construenda cum altera ipsi opposita cfr. §§. 9. 28.

§. XV.

De hac Lunula Quadrantali præterea memoria dignum est (*): quod recta quæcunque e centro F concavitatis per eam ducta FHK tum arcus proportionaliter fecet, ita ut partes resectæ AMK & AH, vel KB & HB, sint totis ACB, ADB proportionales, tum ab ipsa Lunula portionem AMKH vel KBH quadrabilem absindat. Fiat enim recta ANO perpendicularis ad FK, jungatur AK, fungi etiam intelligentur EK, FO. Ob AE = EF, cadit F in peripheriam circuli ACB continuatam; quare (q) ang. $AEK = 2AFK = AFO (r)$, arcus AMK AHO (= 2AH)

similes ideoque proportionales radiis suis AE, AF. Ergo $AMK : AH :: 2AE : AF :: \text{arc. } ACB : ADB$. Porro segmenta circularia AMK, AHO, ob similitudinem (dem.) arcuum, similia, sunt ut quadrata radiorum $AEq : AFq :: (\S. 14.) 1:2$, seu Segm. $AMK = \frac{1}{2} AHO = AHN$; adjecto igitur utrinque spatio AHK, erit portio Lunulæ $AMKH = \text{triangulo } ANK$ rectilineo. Cæterum ob (η) ang. $AKF = \frac{1}{2} AEF$ semirecto, similia sunt triangula ANK AFB rectangula & quidem æquicrura; proinde (β) triang. $ANK : \text{tr. } AFB :: AKq : ABq :: ((s) ducit KL perpendiculari ad AB) AB \times AL : ABq :: (t) AL : AB :: \text{tr. } AFL : \text{tr. } AFB$. Ergo quoque portio Lunulæ $AMKH = \text{tr. } AFL, \& BHK = BLF$.

(*) Cfr. sis, WHISTON Schol. 2. ad. EUCL. El. lib. XII. prop. 2. (η) EUCL. El. III. 20. (r) EUCL. El. III. 3. 30. 27. vel IV. 33. (β) VI. 19. (s) III. 31. VI. Cor. 8. 17. (t) VI. 1.

Coroll. Quælibet hujus Lunulæ portio, ut BYZ vel KHYZ, aut unâ aut duabus rectis FK FZ, e centro F concavitatis ductis definita, & quadrabilis est & divisibilis in ratione (rectis lineis) data quacunque, vel in partes datæ magnitudinis (justo non majores). *Sexta* videlicet basi BU vel UL in data ratione, e punctis divisionum ducenda ad eam perpendiculara definita in arcu convexo puncta jungenda cum ipso F. *Basis* autem portionis voco partem baseos Lunulæ interjacentem perpendiculara KL ZU in eam ab extremitatibus K, Z, arcus convexit KZ ducta.

§. XVI.

Neque prætermittendæ hoc loco sunt, utpote quæ

qua^e etiam arcus convexos habent Semicirculares,
Lunulae conjugatae, quarum quadraturam primus de-
texisse fertur idem HIPPOCRATES Chius. Sit (Fig.
2.) ADTP semicirculus super hypotenusa AP trian-
guli rectanguli ABP constitutus (u): sint porro ACB
& BSP semicirculi diametris AB & BP seu ca-
thetis descripti. Est itaque (v) area semicirculi
ADP = semicirculis ACB + BSP. Ablatis igitur u-
trinque spatiis communibus n^om. segmentis ADB &
BTP, binæ Lunulæ superstites ACBDA BSPTB si-
mul sumtæ æquales sunt Triang. rectilineari *ABP* (*),

(u) Cfr. EUCL. EI, III, 19. (v) EUCL. EI, VI, 31.
XII, 2.

(*) Non ideo tamen singulæ quadraturam ad-
mittant: quando enim scalenum est Triangulum ABP, Lu-
nulæ haec dissimiles sunt, nec proinde comparari inter se pos-
sunt. Quod si autem Isosceles fuerit Triang. ABP, Lunulæ
conjugatae & æquales & similes erunt & quidem quadranta-
les §. 14.

CASUS II. Fig. 3.

§. XVII. Si $m : n :: 3 : 1$, resolvendum est hoc
PROBLEMA, Datis duobus lateribus AF, AE vel ra-
tione eorum, construere Triangulum AFE, cuius angu-
lus externus AEC, alterutri istorum laterum oppositus,
sit triplus interni oppositi F & basi EF adjacentis; seu
(§. 13.) cuius angulus FAE ad verticem sit duplus al-
terutrius anguli F ad basin.

Analysis. Quia (hyp.) ang. FAE = 2AFE; bise.
etus intelligatur ang. FAE rectâ AP; erit ang. PAE
= PAF = AFE; AP (w) = PF; ang. APE = (x)
B 2 2AFE

$\angle AFE = FAE$; Triang. APE \sim FAE, unde in utroque eadem erit ratio summæ laterum ad basim, scilicet $AF + AE : EF :: (AP + PE \text{ seu}) EP : AE$; adeoque in quæsito triangulo AFE basis EF erit media proportionalis inter summam laterum $AF + AE$ atque latus angulo F oppositum AE; unde facilis emergit Constructio. Proinde etiam

(v) EUCL. El. I. 6. (x) I. 32.

§. XVIII.

Lunula quadrabilis, cuius angulus convexitatis triplus fit anguli concavitatis, construi sequentem in modum poterit ().* Rectæ AE, quæ sit radius convexitatis vel datus vel pro arbitrio sumendus, fiat in A perpendicularis HI, in qua utrinque a punto A capiantur AH \perp AK \perp AE; centro H radio HK describatur circulus, qui rectam EA versus A producendam secabit in Q. Super diametro EQ describe semicirculum qui fecet ipsam HI in L. Tum centro A radio AQ & centro E radio EL descriptis circulis sibi occurfuris (**) in F, denique centris E & F describantur per A circuli, quorum arcus ACB ADB formabunt Lunulam ACBDA desideratam.

Est enim (y) EL media proportionalis inter AE & EQ, i.e. (Constr.) EF media proportionalis inter AE & AF \perp AE ideoque (§. 17.) exterior Trili AFE angulus AEC triplus interioris F. Porro quia (Constr.) HQ \perp HK \perp 2AH; erit $HQ^2 \perp 4AH^2$; hinc $HQ^2 = AH^2$ seu (z) $AQ^2 = 3AH^2 = 3AE^2$, i.e.

AF^2

$AF^2 = 3AE^2$. Ergo (§. 13.) Lunula hæc erit dupla Trianguli rectilinei AEF .

(*) Allam constructionem calculo Algebraico elicitem
sed vix æque concinnam affert KRAFFT Geom. Subl. T. I.
§. 167. (***) Hos circulos se necessario secturos esse fa-
cile probatur. Nam quia $AE < EL$, erit r:mo $AE < AQ +$
 EL ; & porro $AE + EL > 2AE$; ac $AQ < (HQ \equiv HK \equiv)$
 $2AE$; consequenter $AE + EL > AQ$ seu 2:do $AE > AQ +$
 EL . Cum ergo distantia centrorum AE sit minor quam sum-
ma & major quam differentia radiorum AQ EL , oportet
circulos se mutuo secare. (y) EUCL. El. III. 31. VI. 8.
(z) EUCL. El. I. 47.

Coroll. 1. Quia (a) AL est media proportionalis inter
 AE & AQ , & $AQ > AE$ (quia $AQ^2 = 3AE^2$): erit $AL >$
 AE , hinc $AL^2 > AE^2$, ideoque $AL^2 + AE^2$ seu $EL^2 >$
 $2AE^2$, unde $EL^2 + AE^2 > 3AE^2$. At $AQ^2 = 3AE^2$; er-
go $AQ^2 < EL^2 + AE^2$, h. e. $AF^2 < AE^2 + EF^2$. Er-
go (b) angulus AEF acutus; adeoque dimidius ang. conve-
xitatis AEC erit obtusus & arcus convexus ACB semicircu-
lo major. cfr. Cor. 2.

Coroll. 2. Posito $AE = i$, est $AFq = (AQ^2 - 3AE^2 =)$
 3 , & $EFq = (ELq = AE \cdot EQ =) 1 + \sqrt{3}$; datur ergo
in numeris ratio laterum Trianguli AEF . Hinc vario modo
per calculum Trigonometricum inveniri possunt anguli. In
presenti autem caso maxime commodus & simplex est; qui
sequitur. In Triangulo PAF æquicruto est Sinus te-
tus, quem semper ponimus = 1, ad $\cos F :: \sin F : AF ::$

(e) $2EF : AF + AE :: (\text{S. 17.}) \quad 2AE : EF.$ Ergo $\operatorname{Cof} F = \frac{EF}{2AE} = \frac{1}{2} \sqrt{1 + \sqrt{3}}.$ Hujus logarithmus quām fieri potest tum facile tum exacte sic invenietur. Quia (*) generatim $\sin \alpha + \sin \beta = 2 \sin \frac{\alpha + \beta}{2} \times \cos \frac{\alpha - \beta}{2};$ Atqui $1 = 2 \sin 30^\circ \quad \& \quad \sqrt{3} = 2 \sin 60^\circ;$ erit $\operatorname{Cof} F^2 = \frac{1 + \sqrt{3}}{2} = \frac{\sin 30^\circ + \sin 60^\circ}{2} = \sin 45^\circ \times \cos 15^\circ;$ adeoque $\operatorname{Log} \operatorname{Cof} F = \frac{1}{2} (\operatorname{Log} \sin 45^\circ + \operatorname{Log} \cos 15^\circ) = 9.9156977,$ posito, ut in Tabulis solet, Sinus totius Logarithmo 10. Ergo $F = 34^\circ 22'$ (**), $3F$ seu $\angle AEC = 103^\circ 6'$, arcus convexus $\angle ACB = 206^\circ 11'$, $2F$ seu $\angle FAE = 68^\circ 44'$ = $\angle ADB$ arcui concavo. De cætero quia $\sin^2 = \frac{1 - \operatorname{Cof}^2}{2},$ erit $\sin F = \frac{1}{2} \sqrt{3 - \sqrt{3}}.$

Coroll. 3. *Latitudo Lunulae* hujus (S. 7.) CD est $= 1 + \sqrt{1 + \sqrt{3}} - \sqrt{3}.$ Et quia recta $AB : AF :: 2 \sin F : 1,$ si $B4.$ sis *Lunula* $AB = \sqrt{3}, \quad \sqrt{3} - \sqrt{3} = \sqrt{9 - 3\sqrt{3}} = \sqrt{9 - \sqrt{27}}.$ Denique *Area Lunula* $= 2 \Delta AEF = \frac{1}{2} AB \times EF = \frac{1}{2} \sqrt{3} \times \sqrt{3 - \sqrt{3}}. \quad \sqrt{1 + \sqrt{3}} = \frac{1}{2} \sqrt{6\sqrt{3}} = \frac{1}{2} \sqrt{108} = \sqrt{\frac{27}{4}}.$

(a) EUCL, VI. 13. (b) I. 48. II. 12. (c) VI. 3.

(*) *Inledn. til Trigon. Plana Prop.* 7. & quia anguli $\alpha, \frac{\alpha + \beta}{2}, \beta$ sunt æquidifferentes.

2. (**). Hic angulus vel eum metiens arcus a KRAFFT (Geom. Subl. T. I. S. 167.) assumitur $34^\circ 16'$, unde in arcum $\angle ACB$ redundaret error circiter $35'.$

CASUS III. Fig. 4.

§. XIX. Quando $m:n::3:2$, en aliud priori affine

PROBLEMA Triangulum AEF constitutere, cuius lata
latera AF, AE sint in data ratione, atque angulus
AFE ad basim duplus anguli ad verticem A (*).

Analysis. Bisecante recta FG angulum AFE, est
 $GFE = GFA = A$, $FGE = 2A = AFE$, $AG = GF$;
Trianguli FGE & AFE ideoque $AF + FE : AE :: (FG + GE \text{ seu}) AE : EF$; quare rectangulum
 $AF + FE \times FE = AEq$. Assumptâ igitur rectarum
AF AE alterutra pro libitu, quo ipso ob datam
(hyp.) earum rationem dabitur & altera: datur di-
stum rectangulum magnitudine; quippe (dem.) =
 AEq dato. Eo itaque reducta est quæstio, ut inve-
niantur latera FE & $AF + FE$ rectanguli magnitu-
dine dati, quorum datur differentia AF. Unde
hæc deducitur

Construcço. Jungantur ad angulos rectos vel da-
tae vel in data ratione sumendæ rectæ AF AE'; Bi-
sectâ AF in H, in HF productâ capiatur $HU = HE'$,
tum centris A & F intervallis AE' & FU describen-
di circuli, si sibi occurrant in puncto aliquo E, ob-
tinetur quæstum Triangulum AFE. Vel si placet,
jungatur HE, a qua absindatur $HK = HA$, tumque
ex rectis AF AE' EK (super AE' tanquam basi)
construetur par Triangulum AFE'.

Nam si centro H radio $HU = HE'$, super UA
productâ descriptus concipiatur semicirculus UEO;
erit

erit (d) $AU \times AO = AEq$ i. e. quia (constr.) $AO = FU = FE$, $AF + FE \times FE = AEq$, ut oportuit. Sic & (e) sequitur esse $Af + fE' \times fE' = AEq$. Cæterum identitas Trilorum AFE AfE' seu consensus constructionis utriusque vel inde mox patet, quod utraque ipsarum $E'K$ (seu $E'f$) & FU (seu FE) sit æqualis differentiæ ipsarum HE' & HA . Pari simplicitate se commendant binæ hæ constructiones, nisi forte quod vel prior vel posterior tantillum præferenda videatur, prout super recta positione data vel AF vel AE' construendum sit desideratum Triangulum. Intelligitur ex jam dictis quomodo

(*) Hoc problemate tanquam magis generali comprehenditur EUCL. Elem. L. IV. Prop. 10, ubi ratio laterum ponitur ratio æqualitatis.

(d) cfr. EUCL. II. 14.

(e) ex III. 16. 36.

§. XX.

Construenda sit Lunula, cuius angulus convexitatis sit ad angulum concavitatis ut 3 : 2.

Ductis ad angulum rectum duabus rectis æquilibus AL LN longitudinis arbitrariæ, sumatur in LN productâ ipsi AN æqualis LF ; junctæ AF fiat perpendicularis $AE' = AN$. Bisectâ AF in H , in HF productâ capiatur $HU = HE'$; dein centro F radio FU & centro A radio AN vel AE' describantur circuli, qui se mutuo secabunt (*) in E . Deinde centris F , E per A describantur circuli: horum arcus, qui ab F versus E cadunt, *Lunulam ACBDA*

$\triangle ABCDA$ desideratam comprehendent (**). Est enim $AEq = LFq = ANq = ALq + LNq = 2ALq$, & $AFq = ALq + LFq = 3ALq$; adeoque $AFq : AEq :: 3 : 2$. Præterea ex constructione collata cum §. 20. sequitur esse ang. $AFC = 2FAE$ seu $AEC : AFE :: 3 : 2 :: AFq : AEq$. Constat ergo propositum (§§. 12. 10.).

Coroll. 1. Quia (dem.) $FL^2 = AN^2 = 2ALq$, $AF^2 = 3AL^2$, $HU^2 = HE'^2 = HA^2 + AE'^2 = \frac{1}{4} AF^2 + AN^2 = \frac{1}{4} AL^2 + 2AL^2 = \frac{3}{4} AL^2$, $HF^2 = \frac{1}{4} AF^2 = \frac{3}{4} AL^2$: erunt $AF = AL \cdot \sqrt{3}$, AN seu $AE = AL \cdot \sqrt{2}$, $HU = HF$ i. e. FU seu $EF = AL \cdot \frac{\sqrt{11} - \sqrt{3}}{2}$; adeoque AF, AE, EF inter se ut $2\sqrt{3}, 2\sqrt{2}, \sqrt{11} - \sqrt{3}$, seu ut $V_{12}, V_8, V_{11} - V_3$; & quadrata earum ut $12, 8$ & $(11 + 3 - 2V_{33}) = 14 - 2V_{33}$ ($= 14 - V_{121} = 14 - 11 = 3$). Ergo quia $12 > 8 + 3$, a fortiori erit $AF^2 > AE^2 + EF^2$; & consequenter ang AEF obtusus, AEC acutus & arcus convexus ACB semicirculo minor.

Coroll. 2. Ob Isosceles Tr. GAF, est $\cos FAE = \frac{AF}{2AG} = (\epsilon) \frac{AF + FE}{2AE} = (\text{Cor. 1.}) \frac{V_{11} + V_3}{4V_2} = \frac{V_{22} + V_6}{8}$, cui Cosinui respondent $26^\circ 49'$ circiter. Hinc $2FAE$ seu $AFC = 53^\circ 38'$ & $3FAE$ vel $AEC = 80^\circ 26$; arcus convexus $ACB = 160^\circ 53'$, concavus $ADB = 107^\circ 16'$. De cætero prodit $\sin FAE = \frac{\sqrt{9} - V_{33}}{4}$.

Coroll. 3. Posito radio convexitatis $AE = 1$: sit radius concavus

$$\begin{aligned}
 & \text{concavitatis } AF = V_{\frac{1}{2}}; \text{ distantia centrorum } EF = \frac{V_{II} - V_3}{2V_2} \\
 & = \frac{V_{22} - V_6}{4}; \text{ Latitudo Lunulae (§. 7.) } CD = \frac{1}{2} \frac{3V_3 - V_{II}}{2V_2} = 1 - \frac{3V_6 - V_{22}}{4}; \text{ Basis } AB = (2AF \times \sin \\
 & AFE = 4AF \cdot \sin \frac{1}{2} AFE. \cos \frac{1}{2} AFE = \text{Cor. 2.) } \frac{3 + V_{33}}{8} \\
 & \sqrt{9 - V_{33}}; \text{ Area} = 2 \text{ Triang. } AFE = \frac{1}{2} AB \times EF = \frac{1}{8} \\
 & V_6 (9 - V_{33}).
 \end{aligned}$$

(*) Quia scilicet $AF > AN > FU$, & $AN + FU > AF$. Nam per Cor. 1. hujus Sphi sunt AF, AN, FU ut $V_{I2}, V_8, V_{II} - V_3$. At $V_8 > (R^{\frac{1}{2}} =) \frac{1}{3}$, $V_{II} > (V_9 =) 3$, $V_3 < (V_4 =) 2$; ideoque $V_8 + V_{II} - V_3 > (\frac{8}{3} + 3 - 2 =) \frac{7}{3} = V^{\frac{2}{9}} > V^{\frac{2}{9}} = V_{\frac{1}{2}}$.

(**) Sponte patet eandem seu geminam huic Lunulam max obtineri, si centris U, F, intervallis FL, FA describantur versus FU circuli, adeo ut inventione puncti E seu constructione Trisi AEF opus non sit, quam ideo tantum adhibuimus, ut Sphus haec praecedentii melius responderet.

(e) EUCL. Elem. VI. 3.

CASUS IV. Fig. 5.

§. XXI. Esto $m : n :: 5 : 1$ seu ang. $FAE = 4AFE$, unde exsurgit hoc

PROBLEMA. Data ratione laterum $AF : AB :: a : b$, construere Tr:lum AFE, cuius angulus FAE ad verticem fit quadruplus anguli AFE ad basim EF.

Ana-

Analysis. Rectæ AQ, AP, AR dividant ang FAE in quatuor partes inter se aequaliter (hyp.) singulas angulo AFE aequales: erit sic (d) AQ = FQ, AR = QR; Tr. AER \propto FEA & Tr. AEP \propto QEA, unde $\frac{EF}{EA} = \frac{ER}{EP}$, EA, ER & $\frac{EQ}{EP}$, EA, EP, ideoque (e) $EF:EP :: EQ:ER :: (EF - EQ):(EP - ER)$, i.e. $FQ:PR :: a + b:b :: FR \times FQ:FR \times PR$, quæ igitur ratio datur. At, ob Tr. ARP \propto FRA, est $FR \times PR = (AR^2)QR^2$. Datur itaque ratio $FR \times FQ:QR^2 :: a + b:b$. Hinc, si QR pro arbitrio assumatur ut data, datur rectangulum FR \times FQ magnitudine, & laterum differentia QR, unde (cfr. §. 19.) dabuntur ipsa, & denique tota figura atque Triang. FAE.

Construcio. Statuantur rectæ $QR = a$ & $RE = b$ in directum; in EQ productâ capiatur QS quarta proportionalis ipsis ER, RQ, EQ; super diametro RS fiat semicirculus, qui in U secet rectam ipsi RS in Q perpendicularem. Bisecta QR in O, capiatur $OF = OU$. Denique centro Q radio QF atque centro R radio RQ describantur circuli, quorum intersectio sit A (secabunt autem se hi circuli si fuerit $FQ < 2QR$): tum junctis AF, AE, vel AR, AE: Triangulum AEF vel REA proposito satisfaciet.

Nam (f) $sQ \times QR = QU^2 = OU^2 - OQ^2 = OF^2 - OQ^2 = OF + OQ \times OF - OQ = FR \times FQ$. At $SQ \times QR : QR^2 :: SQ : QR :: (\text{constr.}) EQ : ER$

$\therefore a + b : b \text{ :: } FR \times FQ : QR^2 \text{ :: } a + b : b$ ut
oportuit. Cætera ex analysi patent. Jam facile erit

(d) EUCL. EL. I. §. 32. VI. 4. (e) vel per VI. 3.
V. 18. (f) II. 14.

§. XXII.

*Construere Lunulam quadrabilem habituram angu-
lum convexitatis quintuplum anguli concavitatis.*

Nimirum rectæ ER pro lubitu sumendæ fiat per-
pendicularis $EN = 2ER$, & in ER productâ, capia-
tur $RQ = RN$. Datis sic QRE punctis, determinen-
tut, ut in §. præcedenti, puncta F , A (*). Tum
centris E & F describendi per A circuli formabunt
(intra angulum AFE & huic geminum atque ab
altera rectæ FE parte similiter positum BFE) re-
quisitam *Lunulam ACBDA*. Etenim $QR^2 = RN^2 =$
 $ER^2 + EN^2 = ER^2 + 4ER^2 = 5ER^2$; atque angul.
 $AEC = AFE + FAE =$ (§. 21.) $AFE + 4AFE =$
 $5AFE$. Ergo (§. 13.) *Lunula* $= 2 \operatorname{Tr.} AFE$.

Coroll. 1. Posito $ER = 1$, est $AR = QR = \sqrt{5}$, $\frac{EQ \cdot QR}{ER}$
seu $QS = \sqrt{5} + \sqrt{5}$, $RQ \cdot QS = \sqrt{5} \div \sqrt{5} \sqrt{5} = QU^2$, $OU^2 =$
 $QU^2 + QO^2 = QU^2 + \frac{1}{4} QR^2 = \frac{25}{4} + \sqrt{5} \sqrt{5} = OF^2$,
 $OF = \frac{1}{2} QR$ seu $FQ = \frac{1}{2} \sqrt{2\sqrt{5} + 20\sqrt{5}} - \frac{1}{2}\sqrt{5} = \frac{1}{2}\sqrt{5}$
 $(\sqrt{5} + 4\sqrt{5} - 1)$, $ER + \frac{1}{2} QR + OF = 1 + \frac{1}{2}\sqrt{5} + \frac{1}{2}$
 $\sqrt{2\sqrt{5} + 20\sqrt{5}} = EF = EF \times ER = AEq$. Sunt itaque ali
ARE latera ER AR AE , vel illi similis ali FAE latera AE AF
 EF inter se ut $1, \sqrt{5}, \sqrt{1 + \frac{1}{2}\sqrt{5}} + \frac{1}{2}\sqrt{2\sqrt{5} + 20\sqrt{5}}$ respective.

Coroll.

Coroll. 2. Quia (Cor. 1.) $EF^2 : AE^2 + AF^2 :: 1 + \frac{1}{2}$
 $\sqrt{5} + \frac{1}{2}\sqrt{25 + 20\sqrt{5}} : 5 ;$ atque $\frac{1}{2}\sqrt{5} > (\frac{1}{2}\sqrt{4}) 1,$ & $\frac{1}{2}\sqrt{25 + 20\sqrt{5}} > (\frac{1}{2}\sqrt{25} + 20 \cdot 2 = \frac{1}{2}\sqrt{65} > \frac{1}{2}\sqrt{64} = \frac{1}{2} \cdot 8)$
 4: erit $EF^2 > AE^2 + AF^2,$ adeoque ang FAE multoque
 magis AEC obtusus, & arcus convexus ACB semicirculo ma-
 jor. Atque ob FE > FA vel FD, cadet centrum E intra
 ipsam Lunulam, secus quam in casibus superioribus.

Coroll. 3. Cum in Triangulo aequicrtero ARQ sit $Cof RQA$
 $= \frac{AQ}{2QR} = \frac{FQ}{2QR} :$ prodit (Cor. 1.) hujus anguli $\equiv \angle AFE$
 $\equiv \frac{1}{2}FAE \equiv \frac{2}{3}AEC$ Cosinus $\equiv \frac{1}{4}\sqrt{5 + 4\sqrt{5}} - \frac{1}{4} \equiv Cof$
 $46^\circ 52' \text{ circiter.}$ Sunt itaque proxime arcus convexus ACB
 $\approx 234^\circ 20' \&$ concavus ADB $\approx 46^\circ 52'.$

Coroll. 4. Assumto ex. gr. radio convexitatis AE $\equiv 1:$
 exprimi possent, numeris quidem surdis exacte, rationali-
 bus autem quam proxime, hujus etiam Lunulae Latitudo,
 Basis atque Area.

(*) Per Cor. 1. est $FQ : 2QR :: \sqrt{5 + 4\sqrt{5}} - 1 : 4.$
 At $4\sqrt{5} = \sqrt{80} < 9,$ quare $\sqrt{5 + 4\sqrt{5}} < (\sqrt{14} <) 4,$ ideoque
 $\sqrt{5 + 4\sqrt{5}} - 1 < 3 < 4.$ Ergo $FQ < 2QR,$ consequen-
 ter (§. præced.) circuli, suo occurso punctum A definituri,
 se omnino secabunt.

CASUS V. Fig. 6.

§. XXIII. Denique casus $m:n::5:3$ resolvi-
 tur in hoc

PROBLEMA. Exhibere Triangulum AEF, cuius angulus EEA ad basim EF sit sesquialter anguli EAF ad verticem, data ratione laterum $AF : AE = a : b$.

Analysis. Puta factum & angulum AFE rectis FO FP divisum in tres partes æquales, singulas ergo (hyp.) $= \frac{1}{3} EAF$. Erit sic ang AFO $= OAF = EFP$, $OF (g) = OA$, Tr. EAF \propto EFP ideoque $AF : AE :: PF : FE :: (h) PO : OE :: a : b$. Præterea (b) OF seu AO : AF $:: PO : PA$. Hinc (i) $AO : AE :: POq : EO \times AP$. Si jam EO OP, quarum (dem.) datur ratio, ponantur datæ: datur ipsis tertia proportionalis, quæ sit PS, atque punctum s; & ob (k) $OPq = EO \times PS$, erit (dem.) $AO : AE :: (EO \times PS : EO \times AP ::) PS : AP$ ideoque $AO : (AE - AO) = EO : PS : (AP - PS) = AS$ quare $AO \times AS = EO \times PS = OPq$. Datur ergo magnitudine rectangulum sub rectis AO & AS, quarum (dem.) datur differentia OS; unde (cfr. §. 19.) dabuntur ipsæ, A punctum, $OF = OA$, AE adeoque (ob datam rationem $AF : AE$) AF , vel & EF, quippe quæ (ob Tr. EFP \propto EAF) erit media proportionalis inter datas AE & EP, consequenter F punctum & Tr. AEF vel FEP. Hinc ratio patet *Constructionis*, quam ad specialem nostrum casum statim aptabimus, videlicet

(g) EUCL. I. 5. (b) VI. 3. (i) VI. 22. 1.
(k) VI. 17.

~~est sensus illius MOA eiusq; XXIV.~~

Lunula quadrabilis, cuius angulus convexitatis sit ad angulum concavitatis ut $5:3$, describi hoc modo poterit: In recta indefinita EU sumantur EH: HK :: $3:5$; super EK, ad quam erigantur perpendicularares HO & KL, describatur semicirculus cui occurat HO in O; per puncta EO ducatur recta indefinita EOLA, in qua capiantur ipsi OK æquales OP, LS; bisecetur OS vel PL in M & absindatur MA = MK; per punctum A sic inventum fiat ipsi AE perpendicularis vel (ℓ) ipsi OK parallela, occursura ipsi EU in N; tum centris O & A, radiis OA & AN describantur circuli; hi occursu suo (*) desinient punctum F; centris denique EF describendi per A circuli formabunt Lunulam desideratam ACBDA.

Nam $OPq = OKq = (m) EK \times KH$, & $EOq = EK \times EH$, ideoque $OPq : OEq :: KH : HE :: 5 : 3$. Porro (n) :: EO, OK vel OP, OL, atque (ob LS = OP) PS = OL, ergo :: EO, OP, PS ; & (o) $OA \times AS = (MAq - MOq) = MKq = MOq = OKq = OPq$; denique $AE : AF (= AN) :: EO : (OK =) OP$, & $OF = OA$: quare (\S . præc.) ang EFA = $\frac{2}{3}$ EAF. Ergo ang $AEC : AFE :: 5 : 3 ::$ (dem. $OPq : OEq :: AEq : AEq$, quod erat faciendum ($\S. 13$)).

Coroll. 1. In æquicruro Triangulo AOF est Sinus tan-
gus $1 : 2 \operatorname{Cof} EAF :: AO$ vel $OF : AF :: (p) OP : AP$

$$= AO - OP \text{ unde } 1+2 \operatorname{Cof} EAF = \frac{AO}{OP} = \frac{AO}{OK} = \frac{OM + MK}{OK}$$

$$= \frac{OM + \sqrt{OM^2 + OK^2}}{OK} = \frac{OS + \sqrt{OS^2 + 4OP^2}}{2OP} =$$

(quia $EO : OP :: OP : PS :: EO + OP : OP + PS$ seu OS adeoque $\frac{OS}{OP} = \frac{EO + OP}{EO}$,)

$$\frac{OP + \sqrt{(EO + OP)^2 + 4EO^2}}{2EO}. \text{ Hinc, quia } EO :$$

$$OP :: \sqrt{3} : \sqrt{5}, \text{ prodit } \operatorname{Cof} EAF = \frac{\sqrt{5} + \sqrt{20 + 2\sqrt{15}}}{4\sqrt{3}}$$

$$- \frac{1}{4} = \frac{\sqrt{15} + \sqrt{60 + 6\sqrt{15}} - 3}{12} = 0.8330387, \text{ qua-}$$

re $EAF = 33^\circ 35' 16''$, $AFE = 50^\circ 22' 54''$, $AEC = 83^\circ 58' 10''$.

Coroll. 2. Valet hic quoque Cor. 4. §. 22.

(*) Per Coroll. 1. est AF seu $AN : 2AO :: \sqrt{15} + \sqrt{60 + 6\sqrt{15}} - 3 : 12$. At $\sqrt{15} < 4$ ideoque $\sqrt{15} + \sqrt{60 + 6\sqrt{15}} - 3 < (4 + \sqrt{84} - 3 = 1 + \sqrt{84} < 1 + 10 = 11 < 12$. Ergo $AN < 2AO$, quapropter se-
cabunt se dicti circuli.

(*l*) EUCL. III. 31. (*m*) III. 31. VI. 8. 17. (*n*)
VI. 8. (*o*) II. 6. (*p*) VI. 3.

§. XXV.

Habemus ergo quinque Lunulas quadrabiles, rectâ & circulo construendas. Has eo ordine proposuimus, quo minores sunt numeri rationem $m:n$ exprimentes, atque I:mam, II:dam, III:tiam, IV:tam, V:tam vocabimus. Quod si autem ratio habenda sit quantitatis $\frac{m}{n}$, quæ exponens est proportionis $m:n$ & Denominator Lunule quadrabilis dici posset: hoc ordine III, V, I, II, IV essent collocandæ. Ullam III:tiæ, IV:tæ & V:æ mentionem factam non vidimus. Cæterum ut quinque harum Lunularum comparatio, qua singulas dimensiones, eo facilius, si placet, instituatur: subjungimus hoc loco Tabellam, quæ istas dimensiones numeris prope veris exhibet, posito quidem radio convexitatis AE omnibus illis Lunulis communi & = 1.

Lunulae

	I.	II.	III.	IV.	V.
Arcus convexus ACB	180°	206° 11'	160° 53'	234° 20'	167° 56'
Arcus concavus ADB	90°	68° 44'	107° 16'	46° 52'	100° 46'
Radius concavit. AF	1.414	1.732	1.225	2.236	1.291
Distantia Centror. EF	1.000	1.651	0.560	2.509	0.718
Basis AB	2.000	1.948	1.960	1.779	1.989
Latitudo CD	0.586	0.919	0.336	1.273	0.427
Area	1.000	1.613	0.552	2.232	0.714

§. XXVI.

Quoniam (El. Trig. Pl.) in omni Trigo rectili-
neo ut AEF est AF : AE :: Sin AEC : Sin AFC : si
generaliter definiri possent bini anguli qui sint in
ratione duplicata Sinuum suorum, haberentur (§§.
10. 12.) innumeræ Lunulæ circulares quadrabiles.
Permulum vero abest ut hoc in quovis casu as-
signabili præstari queat. Quod si tamen proposita
fuerit ratio (§. 13.) $m:n$, angulorum scilicet con-
vexitatis & concavitatis, rationalis: (funto etiam m ,
 n numeri integri inter se primi): eatenus solubile
est Problema, ut exhiberi possit æquatio solitaria seu
determinata & quidem finita seu Algebraica, a cuius
constructione pendebit ipsa Lunulæ delineatio. Cum
enim notantibus \mathfrak{A} & \mathfrak{B} angulos vel arcus circu-
lares, atque s ipsius \mathfrak{A} Sinum, z Cosinum, sit (*)
Sin ($\mathfrak{A} + \mathfrak{B}$) = s. Cos \mathfrak{B} + z. Sin \mathfrak{B} , & Cos
($\mathfrak{A} + \mathfrak{B}$) = z. Cos \mathfrak{B} - s. Sin \mathfrak{B} : patet, po-
nendo successive $\mathfrak{B} = \mathfrak{A}$, $2\mathfrak{A}$, $3\mathfrak{A}$ &c., prodi-
turos Sinus atque Cosinus ipsorum $2\mathfrak{A}$, $3\mathfrak{A}$, $4\mathfrak{A}$
&c. scilicet anguli dupli, tripli, quadrupli & de-
mum utecumque multipli per s & z, nempe Sinum
& Cosinum anguli simpli, expressos (†). Et qui-
dem, quod indicasse tantum sufficiat, has sic obti-
nendas Sinum pro angulis multiplis expressiones
ingrediuntur potestates ipsius s non nisi impares;
quamobrem, cum qualibet potestas impar prove-
niat ex multiplicatione ipsius s in potestatem ejus

proxime inferiorem adeoque parem, & omnis potentia ejus par sit etiam dignitas (stricte talis, scilicet *integra*, non *fracta*) ipsius ss , pro quo ss substitui poterit $z - zz$: sequitur, Sinus angulorum multipiorum $m\vartheta$ & $n\vartheta$ hac forma sisti posse: $\text{Sin } m\vartheta = Z.s$ & $\text{Sin } n\vartheta = Z'.s$ (**), ita ut $Z = \frac{\text{Sin } m\vartheta}{s}$ & $Z' = \frac{\text{Sin } n\vartheta}{s}$ sint ipsius z functiones & quidem rationales atque integræ.

Statuatur jam angulorum quærendorum AEC, AFC mensura (hyp.) communis ϑ , seu $AEC = m\vartheta$ & $AFC = n\vartheta$: vi eorum, quæ dicta sunt, requiriatur ut $Z : Z' :: \sqrt{m} : \sqrt{n}$; ideoque (\mathcal{E}) $Z\sqrt{n} = Z'\sqrt{m}$, quæ est æquatio desiderata unicam quantitatē in cognitam z involvens, &, si construi queat, constructa dat z Cosinum anguli ϑ ; quo ipso datur ϑ , acutus scilicet sumendus ne fiat $m\vartheta$ major duobus rectis, quamobrem rejiciendæ sunt istius æquationis radices negativæ. Dantur itaque hoc pacto etiam ipsius ϑ multipli $m\vartheta$, $m - n\vartheta$ i. e. AEC, EAF, quorum alteruter una cum ratione data $AF : AE = \sqrt{m} : \sqrt{n}$ definit speciem Trili AEF, adeo ut Lunula quæsita jam constructu sit facilis. Enimvero æquatio \mathcal{E} præterquam in paucis neque, puto, pluribus quam quinque illis casibus simplicioribus supra pertractatis, vel cubica vel superioris adhuc gradus fieri deprehenditur; proinde difficultius, atque regula tantum & circino omnino non, construenda.

(*) Vid. passim Scriptores Trigonometriæ, ex, gr. DE LA CAILLE Elem. Math. §. 742. cfr. sis, Introd. til Trigonom. Plan. prop. 4.

(†) Lex generalis sic exprimendi Sinum vel Cosinum anguli quamcunque multipli, passim exposita reperitur, ut in WOLFII Elem. Math. T. I. p. m. 322. KÆSTNER Anal. endl. Größen §. 176.

$$(**) \text{ Sic reperiuntur } \frac{\sin 2\alpha}{s} = 2z, \frac{\sin 3\alpha}{s} = 4zz - 1, \frac{\sin 4\alpha}{s} = 8z^3 - 4z, \frac{\sin 5\alpha}{s} = 16z^4 - 19z^2 + 1, \frac{\sin 6\alpha}{s} = 32z^5 - 32z^3 + 6z, \text{ & sic posso,}$$

§. XXVII.

Ut hæc (§. 26.) Exemplis illustrentur: funto I:mo $m:n::2:1$, erit tunc (§. eit. not. **)
 $Z = 2z$, $Z' = 1$, unde æquat. III. $2z = \sqrt{2}$, seu
 $z = \sqrt{\frac{1}{2}} = \text{Cos } 45^\circ$.

Il:do $m:n::3:1$. quare $Z = 4zz - 1$, $Z' = 1$, adeoque $4zz - 1 = \sqrt{3}$, unde $z = \frac{1}{2}\sqrt{1 + \sqrt{3}}$
 ut supra §. 18. Cor. 2.

III:tio $m:n::3:2$ ut denuo $Z = 4zz - 1$,
 at $Z' = 2z$, hinc $\overrightarrow{4zz - 1} \cdot \sqrt{2} = 2z\sqrt{3}$, seu $zz - \frac{z\sqrt{3}}{2\sqrt{2}} = \frac{1}{4}$, cuius æquationis radicem affirmati.

vam sumendo, fit $z = \frac{\sqrt{11} + \sqrt{3}}{4\sqrt{2}}$ ut antea §.

20. Cor. 2.

IV:to $m:n::5:1$; reperitur æquatio $16z^4 - 12zz + 1 = \sqrt{5}$, cuius radices affirmativæ sunt $\frac{1}{2}\sqrt{\frac{3}{2} \pm \frac{1}{2}\sqrt{5 + 4\sqrt{5}}}$; quarum posteriore, quia imaginaria, rejectâ, est $z = \frac{1}{2}\sqrt{\frac{3}{2} + \frac{1}{2}\sqrt{5 + 4\sqrt{5}}} = \text{Cos } \mathfrak{U}$; unde etiam $2 \text{Cos}^2 \mathfrak{U} - 1$ seu $\text{Cos} 2\mathfrak{U} = \frac{\sqrt{5 + 4\sqrt{5}} - 1}{4}$, ut supra. §. 22. Cor. 3.

V:to $m:n::5:3$. dat æquationem $16z^4 - 4(3 + \sqrt{\frac{5}{3}})zz + 1 + \sqrt{\frac{5}{3}} = 0$ biquadraticam, sed pariter, instar quadraticæ, resolubilem.

Ast si $m:n::4:1$, fit $4z^3 = 2z + 1$.

Si $m:n::4:3$, est $4z^3\sqrt{3} - 4zz = 2z\sqrt{3} - 1$.

Si $m:n::5:2$, prodit $16z^4 - 12zz = 2z\sqrt{\frac{5}{2}} - 1$.

Si $m:n::5:4$, oritur æquatio biquadratica, cuius nullus terminus deest.

Si $m:n::6:1$, Æ erit æquatio quinti gradus.

§. XXVIII.

Difficilius autem evadit hoc Problema de inventienda Lunula Circulari quadrabili, si data fuerit non ratio $m:n$, sed alia aliqua conditio, ex gr.

gr. angulus aut convexitatis aut concavitatis aut Lunulæ, vel ratio baseos ad latitudinem, &c. Verum his immorari nil attinet. Claudat igitur opellam nostram sequens observatio: *Lunula Oppositæ* (§. 9.) simul quadrabiles esse nequeunt, dum desideratur quadratura circuli. Si enim daretur quadratura Lunulæ utriusque, data eo ipso foret quadratura differentiæ earum, quæ cum sit ipsa integrorum circulorum differentia (adjecto enim utriusque Lunulæ seorsim spatio eas interacente, prodient ipsi circuli) atque facile (*) describi queat tertius circulus æqualis binorum illorum circulorum differentiæ: daretur omnino tertii hujus circuli quadratura, contra hypothesisin. Quid sentendum sit, si evanuerit dicta differentia, seu Lunulæ fuerint æquicurvæ: verbo antea (§. 10.) monuimus.

(*) Cfr. EUCL. El. XII. 2. & VI. 3.

S. D. G.

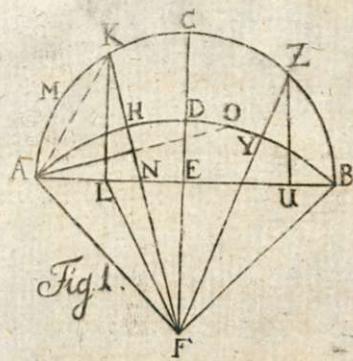

Fig. 1.

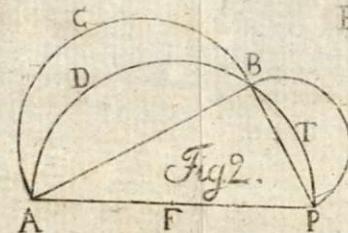

Fig. 2.

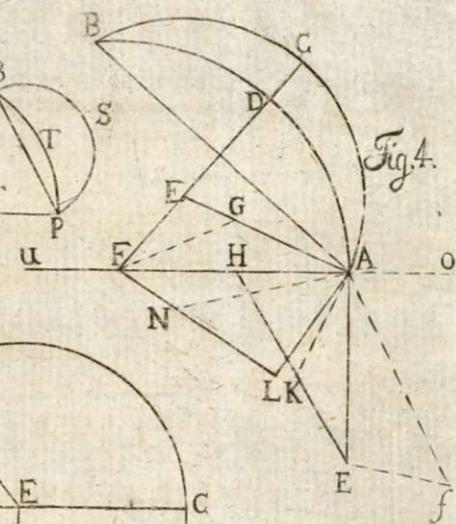

Fig. 4.

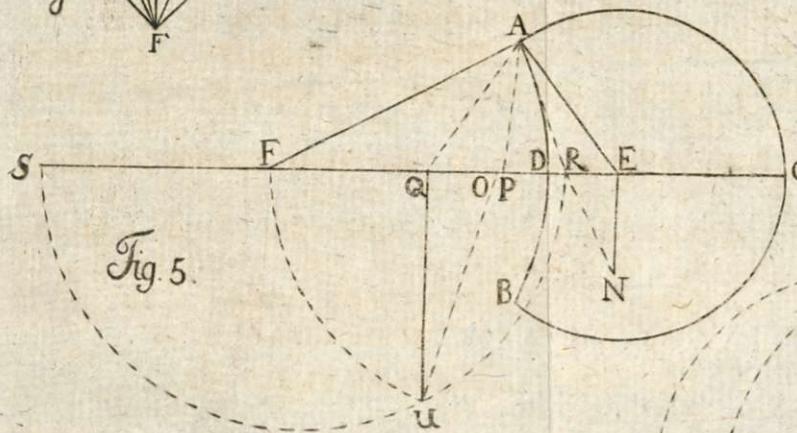

Fig. 5.

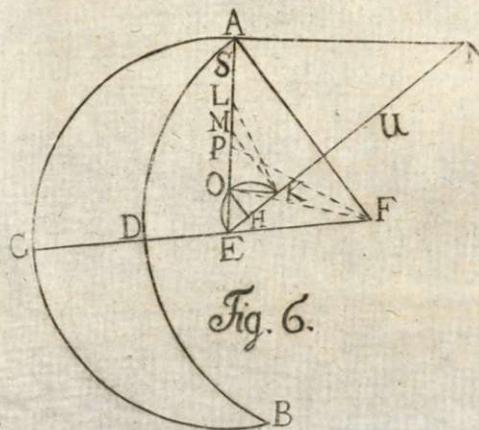

Fig. 6.

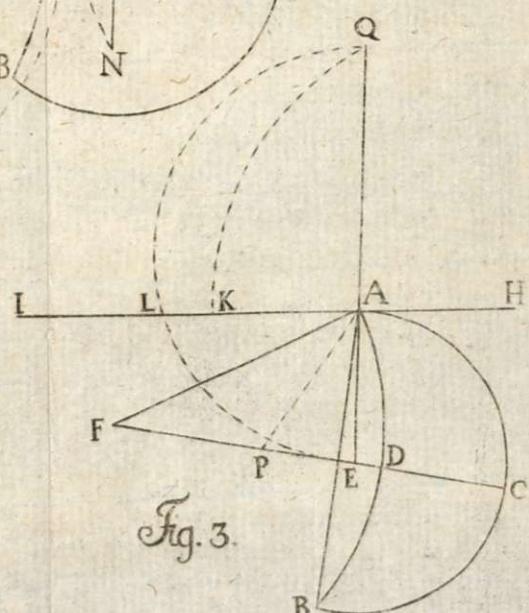

Fig. 3.

vam sumendo, fit $z = \frac{\sqrt{11} + \sqrt{3}}{4\sqrt{2}}$ ut antea §.

20. Cor. 2.

IV:to $m:n::5:1$; reperitur æquatio $16z^4 - 12zz + 1 = \sqrt{5}$, cujus radices affirmativæ sunt $\frac{1}{2}\sqrt{\frac{3}{2}} \pm \frac{1}{2}\sqrt{5 + 4\sqrt{5}}$; quarum posteriore, quia imaginaria, rejectâ, est $z = \frac{1}{2}\sqrt{\frac{3}{2}} + \frac{1}{2}\sqrt{5 + 4\sqrt{5}} = \cos \frac{\alpha}{4}$; unde etiam $2\cos^2 \frac{\alpha}{4} - 1$ seu $\cos 2\alpha = \frac{\sqrt{5 + 4\sqrt{5}} - 1}{4}$, ut supra. §. 22. Cor. 3.

V:to $m:n::5:3$. dat æquationem $16z^4 - 4(3 + \sqrt{\frac{5}{2}})zz + 1 + \sqrt{\frac{5}{2}} = 0$ biquadraticam, sed pariter, instar quadraticæ, resolubilem.

Ast si $m:n::4:1$, fit $4z^3 = zz + 1$.

Si $m:n::4:3$, est $4z^3\sqrt{3} - 4zz = zz\sqrt{3} - 1$.

Si $m:n::5:2$, prodit $16z^4 - 12zz = 2z\sqrt{\frac{5}{2}} - 1$.

Si $m:n::5:4$, oritur æquatio biquadratica, cujus nullus terminus deest.

Si $m:n::6:1$, Æ erit æquatio quinti gradus.

§. XXVIII.

Difficilius autem evadit hoc Problema de inventienda Lunula Circulari quadrabili, si data fuerit non ratio $m:n$, sed alia aliqua conditio, ex. gr.

gr. angulus aut convexitatis aut concavitatis aut Lunulæ, vel ratio baseos ad latitudinem, &c. Verum his immorari nil attinet. Claudat igitur o-
pellam nostram sequens observatio: *Lunula Opposi-
ta* (§. 9.) simul quadrabiles esse nequeunt, dum desideratur quadratura circuli. Si enim daretur qua-
dratura Lunulæ utriusque, data eo ipso foret qua-
dratura differentiæ earum, quæ cum sit ipsa inte-
grorum circulorum differentia (adjecto enim utri-
que Lunulæ seorsim spatio eas interacente, prodi-
eunt ipsi circuli) atque facile (*) describi queat
tertius circulus æqualis binorum illorum circulo-
rum differentiæ: daretur omnino tertii hujus cir-
culi quadratura, contra hypothesin. Quid sentien-
dum sit, si evanuerit dicta differentia, seu Lu-
nulæ fuerint æquicurvæ: verbo antea
(§. 10.) monuimus.

(*) Cfr. EUCL. EI. XII. 2. & VI. 3.

S. D. G.

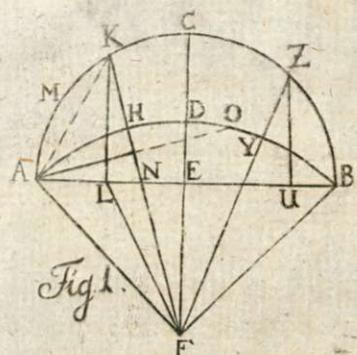

Fig. 1.

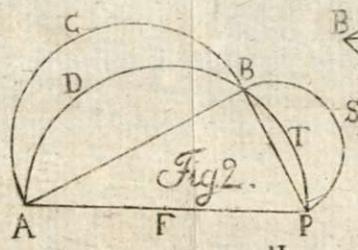

Fig. 2.

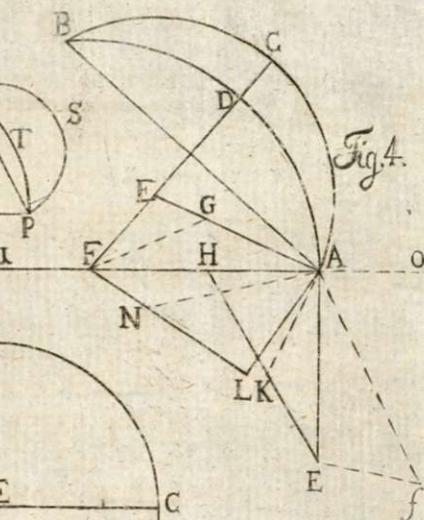

Fig. 4.

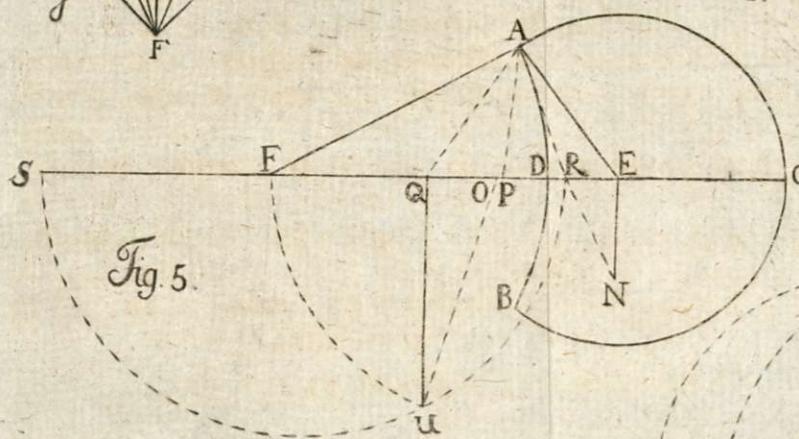

Fig. 5.

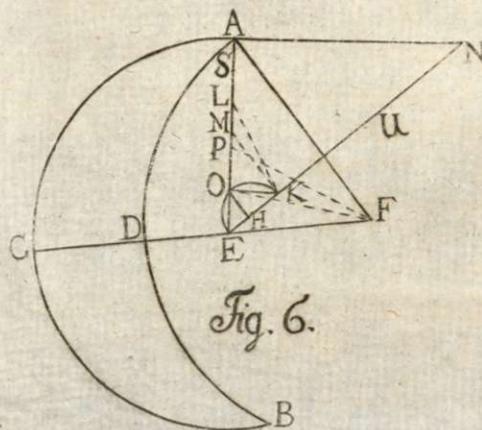

Fig. 6.

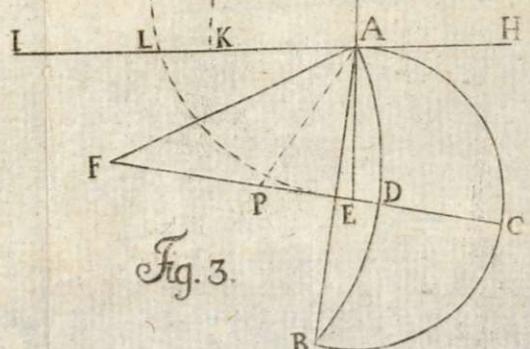

Fig. 3.